

Curierul Primăriei Scoarța

Editat de S.C. Gorjeanul S.A.

Nr. 43 • Martie 2020

PUBLICAȚIE LUNARĂ, GRATUITĂ, A PRIMĂRIEI SCOARȚA, ÎNFIINȚATĂ PRIN HOTĂRÂREA DE CONSILIU NR 20/30.08.2016

La Lazuri s-a forat până la 210 metri adâncime

Pagina 4/5

Pagina 4/5

O mie de bătrâni în grija unei primării de comună

Spitalul Județean Târgu-Jiu a primit prima sponsorizare de 10.000 de lei!

De la o asociație din Scoarța

Pagina 8

Primăria Scoarța, la dispoziția cetățenilor

Pagina 4/5

Constructorul a finalizat investiția de la Școala Gimnazială Budieni

Pagina 4/5

HOTĂRÂRE privind declararea unor bunuri ca bunuri de uz și interes public local

Art.1. Se declară ca bunuri de uz și interes public local bunurile identificate astfel:

* Fântână Capu Satului Bobu amplasată pe DJ 665C situată între Km 18+418 și km 20+593 identificată conform planului de amplasament și delimitare al imobilului ce constituie anexa 1 la prezentul proiect de hotărâre;

* Teren în suprafață de 15mp situat în Comuna Scoarța, sat Bobu, P573 identificat conform planului de amplasament și delimitare al imobilului ce con-

stituie anexa 1 la prezenta hotărâre și pe care este amplasată parțial fântâna de la punctul A din prezenta hotărâre;

* Fântână Bobaia amplasată pe DJ 665C situată între Km 15+352 și km 18+396 identificată conform planului de amplasament și delimitare al imobilului ce constituie anexa 2 la prezentul proiect de hotărâre;

Art.2. Se vor demara procedurile necesare introducerii bunurilor menționate la articolul 1 în domeniul public al Comunei Scoarța după transferul terenurilor pe care sunt amplasate bunurile menționate la articolul 1, din domeniul public al U.A.T. Județul Gorj în domeniul public al U.A.T. Scoarța;

Art.3. Prezenta hotărâre se comunică, prin intermediul secretarului Comunei Scoarța, în termenul prevăzut de lege, Primarului, Instituției Prefectului – Județul Gorj, persoanelor interesate și se aduce la cunoștință publică prin afișare la sediul primăriei.

Nr. 15 / 30.03.2020

35 de ani de la asasinarea lui Pompiliu Marcea

Motto:

„Condiția supremă a marilor realizări este martirajul.
În fiecare mare creator trăiește un Meșter Manole”.

POMPILIU MARCEA

Pe 27 martie 2020, se împlinesc 35 de ani de la asasinarea prof. univ. dr. POMPILIU MARCEA, critic și istoric literar, personalitate proeminentă a literelor românești din a doua jumătate a secolului al XX-lea.

Totodată, se împlinesc 25 de ani, un sfert de secol de la înființarea Fundației Culturale „Pompiliu Marcea” și de la organizarea Primului Simpozion Național „Pompiliu Marcea” la Târgu-Jiu, Scoarța și Colibași. Toate obiectivele propuse prin statutul fundației culturale au fost îndeplinite și depășite cu o singură excepție: reeditarea operei scriitorului din lipsa fondurilor financiare. Scănteia realizării simpozionului a pornit de la mine, în urma întâlnirii cu domnul prof. Eugen Velican, fost director al Colegiului Național „Spiru Haret”, care a fost de acord cu organizarea manifestărilor. În realizarea acestor manifestări culturale, s-a implicat familia, frații și nepoții scriitorului, sprijiniți de deputatul de Gorj, domnul prof. univ. dr. Nicolae Mischie, inspectorul școlar general adjunct al ISJ Gorj, domnul prof. Corneliu Popescu, domnul prof. Viorel Gârbaciu, directorul Direcției de Cultură-Gorj și domnul prof. Constantin Popescu, directorul Centrului Județean al Creației-Gorj. Manifestările au debutat la Colegiul Național „Spiru Haret” cu o slujbă de pomenire și un parastas în memoria scriitorului, susținut de un sobor de preoți, urmat, în amfiteatru de alocuțiunile invitaților locali, de dezvelirea unei plăci memoriale și de acordarea denumirii „Pompiliu Marcea”

amfiteatrului liceului. După amiază, lucrările simpozionului, au continuat la Muzeul Județean Gorj cu o expoziție de fotografie de familie și de cărți scrise de P. Marcea, urmată de alocuțiunile personalităților prezente de la nivel național. A doua zi, manifestările culturale au debutat la Scoarța cu alocuțiuni, cu dezvelirea unei plăci prin care Căminul Cultural și Biblioteca Comunală primeau denumirea „Pompiliu Marcea”. I se mai acordă Titlul de Cetățean de Onoare Post-mortem al comunei Scoarța, fiind prima personalitate căreia i se atribuie acest titlu. În continuare, manifestările s-au desfășurat la Școala Primară din Colibași, unde au fost vizitate sălile de clasă, au fost vizualizate cataloagele cu notele scriitorului. Au urmat alocuțiunile colegilor și invitaților în fața unei mulțimi venite din toate satele din împrejur. După aceea, am trecut la biserica din sat, unde a avut loc o slujbă de pomenire și un parastas, continuând cu alocuțiunile participanților. Manifestările culturale s-au încheiat la casa părintească a scriitorului cu dezvelirea unei plăci memoriale, alocuțiuni, o slujbă și o masă creștinească de pomenire în memoria scriitorului la comemorarea a 10 ani de la moartea acestuia. De atunci, anual s-au organizat simpozioane în memoria scriitorului, mai ales în ultimii ani.

Pompiliu Marcea s-a născut la data de 20 octombrie 1928 în satul Ștefănești, lângă Târgu-Cărbunești, iar în vara anului 1931, familia se stabilește definitiv în satul Colibași, comuna Scoarța, județul Gorj. A absolvit șapte clase primare la Școala Primară din sat în perioada 1935-1942, a absolvit opt ani Școala Normală din Târgu-Jiu, în perioada 1942-1950, și patru ani Facultatea de Filologie la Universitatea București, în perioada 1950-1954, luând numai premiul I an de an pe întreaga perioadă de 19 ani

de studii. A terminat ca șef de promoție atât Școala Normală, cât și facultatea, cu diplomă de merit și bursă republicană. Pe timpul facultății, evoluția sa a fost urmărită și remarcată de prof. univ. Tudor Vianu, care din anul IV îi propune să devină preparatorul său. Astfel, Pompiliu Marcea, după terminarea facultății, în anul 1954, rămâne preparator în cadrul acesteia. Urcă toate treptele ierarhiei universitare de la gradul de preparator, asistent, lector, conferențiar până la profesor, iar în 1968 își ia într-un mod remarcabil titlul de doctor în filologie, așa cum spunea prof. univ. dr. doc. Constantin Ciopraga, critic și istoric literar. Pompiliu Marcea a predat mulți ani la unele dintre cele mai prestigioase universități europene: Sorbona din Paris, Franța, Köln, Bonn, Aachen și Dusseldorf din Germania. În anul 1964 a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa a III-a, cu prilejul celei de a XX-a aniversări a eliberării patriei. Scriitorul a fost mai mulți ani redactor la Editura pentru Literatură, începând cu anul 1961 și apoi Director la Editura pentru Literatură Universală (1964), când si-a asumat riscul să editeze și să publice scriitori interzisi de regimul politic din acea vreme. Pompiliu Marcea a fost membru al Uniunii Scriitorilor din România, prodecan și șef al Catedrei de Istoria Literaturii Române la Universitatea București. Pompiliu Marcea, un nume care a creat istorie!

„De Pompiliu Marcea m-a legat o prietenie adevărată care, vreme de aproape patruzeci de ani, câți au trecut din ziua examenului de admitere la Facultatea numită pe atunci „de Filologie”, până în dimineața sumbră, când am aflat vestea incredibilă a tragiciei și nedreptei lui morți, nu a cunoscut niciodată umbrele suspiciunii, ale îndoielilor sau ale invidiei. A fost una dintre acele prietenii profunde de care aveam nevoie cu toții, într-un timp când se încurajau cu atâta osârdie, atât de sistematic, ura, delațiunea, calomnia. O prietenie care s-a consolidat tocmai pentru că avea de înfruntat atâtea vrăjmășii și pentru că trebuia să reziste într-o atmosferă cu totul neprielnică. Nu a fost ușor: în momentele foarte grele, când el s-a declarat pe față, fără nici o ezitare, alături de cei loviți, a avut de îndurat, la rândul lui, mari primejdii care, nu o dată, l-au amenințat, cum era obiceiul, la fel de grav ca și pe cei cărora le lua, cu desăvârșit simț al dreptății, apărarea. Știam bine că voi afla întotdeauna la el un sprijin, o voință de a nu îngădui, în nici un chip, injustiția. De multe

ori, lui Pompiliu Marcea i s-a datorat salvarea nu numai a destinului unui om - câteodată un prieten sau coleg, dar de multe ori un necunoscut, cât și a unei cărți valoroase ce nu răspundea, însă, exigențelor extraculturale ale vremii. Știu multe împrejurări în care s-a angajat, fără să șovăie, deși cunoștea foarte exact pericolele. În înfruntări cu atotputernici, cu diverse persoane grijulii să nu își piardă pozițiile avantajoase. Stați de vorbă cu editori din anii când soarta cărților era decisă de unii dintre cei pentru care actul cultural nu se justifică decât ca o formă de propagandă politică; veți constata cât de vie e amintirea unor gesturi curajoase ale lui, datorită cărora opere literare, de artă, de istorie culturală au fost salvate și au putut ajunge la cititori. Dar au fost salvați astfel și oameni a căror excludere din viața culturală fusese decisă de cei care nu judecau valori, ci dosare...” spunea domnul acad. Dan Grigorescu în 24 martie 1995.

Concomitent cu activitatea la catedră, unchiul meu a desfășurat o bogată activitate editorială, fiind un neobosit propagator al valorilor literaturii române în masele largi, publicând numeroase articole în presa vremii, participând la emisiunile Radioului și Televiziunii Române, emisiuni rămase în Fonoteca de Aur.

Iată ce spune domnul acad. Șerban Cioculescu despre Pompiliu Marcea într-un dialog cu sine însuși intitulat sugestiv „Unul e gorjean...” publicat în revista „Ramuri”: „.... – Aveți dreptate. Fac mea culpa. Revenind la pandurul nostru, mi-au plăcut și articolele lui de sinteză. Sunt ale unui optimist, ale unui tânăr. – Vrei să spui , ale unui veșnic tânăr, Marcea are 55 de ani, vârsta ideală a maturității critice. Și tezele lui sunt excelente. Îți recomand îndeosebi Lecția clasicilor. M-a reținut observația: „Clasicii niciodată nu se învechesc, rugina timpului nu-i atinge, actualitatea permanentă este regimul propriu de exigență al clasicilor adânc înrădăcinați în solul spiritual natal, idealurile lor au fost și sunt ale întregului popor”. – Care-i, după părerea dumneavoastră, meritul deosebit al lui Pompiliu Marcea

Lista consilierilor locali ai Consiliului Local Scoarța

1. **ANDREI VIRGIL** - Comuna Scoarța, sat Budieni;
2. **ARCUȘ MIHAI** - viceprimar - Comuna Scoarța, sat Cerātu de Copăcioasa
3. **CIUGUDEAN GHEORGHE** - Comuna Scoarța, sat Lazuri
4. **COCHECI ION** - Comuna Scoarța, sat Pișteștii din Deal
5. **COSTAICHE PETRE** - Comuna Scoarța, sat Pișteștii din Deal
6. **COTÎRLĂU AURELIAN** - Comuna Scoarța, sat Mogoșani
7. **DĂNĂRĂU MARIUS** - Comuna Scoarța, sat Pișteștii din Deal
8. **MACAVEI GEORGE-LUCIAN** - Comuna Scoarța, sat Scoarța
9. **NEFEROIU PANTILIMON** - Comuna Scoarța, sat Pișteștii din Deal
10. **POPESCU ANGHEL** - Comuna Scoarța, sat Copăcioasa
11. **POPETE VIOREL** - Comuna Scoarța, sat Budieni;
12. **VÎRJAN CONSTANTIN** - Comuna Scoarța, sat Bobu;
13. **VÎRJAN SORINEL** - Comuna Scoarța, sat Bobu

, în Concordanțe și controverse? M-a izbit bogăția de sugestii a criticului. Vezi dar că sugestia nu e numai o unealtă, ca să zic așa, exclusivă, a poeziei lirice. Criticul cel bun e frate bun cu poetul. Ce mai vrei?”. A alcătuit manuale și culegeri de texte necenzurate însoțite de prefețe și de aparatul critic necesar profesorilor, elevilor și studenților.

„Pompiliu Marcea s-a distins ca un student eminent ce nu-și irosea timpul. Când nu se afla la orele de curs și seminarii îl găseai fie la Biblioteca Facultății, fie la cea a catedrei de Literatură română. Am început cu această amintire personală pentru a arăta un fapt: la sfârșitul celor patru ani de studii a fost chemat să fie preparator la Catedra de istorie a literaturii române. S-a dedicat învățământului, parcurgând toate treptele până la aceea de profesor universitar, șef de catedră a celei mai importante facultăți a Universității București. Ani de zile a reprezentat țara noastră peste hotare, fiind lector la Universități de renume din Europa apuseană. Permanența activității de critic și istoric literar a lui Pompiliu Marcea a fost promovarea valorilor culturii românești și afirmarea spiritualității naționale. A dovedit pe acest tărâm o largă informare de istorie literară, un simț critic remarcabil și, nu în ultimul rând, un curaj și o demnitate pe care pot să le numesc fără nici un fel de exagerare - exemplare! Literatura română a fost roșul existenței lui și ori de câte ori împotriva ei se afirmau puncte de vedere negativiste, înjositoare, demolatoare, Pompiliu Marcea nu ezita să ia cuvântul în presă și să-și expună răspicat punctul său de vedere”. Asta spunea într-un articol intitulat „Pompiliu Marcea, promotor al valorilor culturii românești și al afirmării spiritualității naționale”, domnul conf. univ. dr. Valeriu Râpeanu, membru al Uniunii Scriitorilor din România, membru al Asociației Internaționale a Criticilor Literari, publicat în ziarul „Gorjeanul” din 20 noiembrie 2018.

Pe lângă munca la catedră, Pompiliu Marcea s-a dedicat și scrisului, acesta publicând 14 cărți, editate în peste 100.000 de exemplare, cărți alcătuite cu desăvârșită rigoare profesională ce figurează și astăzi printre instrumentele de lucru ale cadrelor universitare, elevi și studenți, așa cum spunea în anul 2014, profesorul emerit al Universității București, Ștefan Cazimir, istoric și critic literar de prestigiu, membru al Uniunii Scriitorilor din România.

„...Imaginea colegului meu mi-a rămas bine întipărită în minte. Era un om deștept și loial în prietenie. Nu fusesem apropiat de el în tinerețe, de abia mai târziu, după 35 de ani, l-am cunoscut mai bine. Ce-mi plăcea la el era voința lui de a face cultură și abnegația lui pentru valorile spiritului. Se împrietenise, pe când era decanul Facultății sau prodecan, nu știu exact, cu Șerban Cioculescu și Vladimir Streinu, abia acceptați ca profesori la universitatea din București. Pompiliu Marcea i-a ajutat mult și, cu un fin simț al relațiilor, a reușit să-i ocrotească în complicata lume universitară. M-a ajutat și pe mine într-o împrejurare pe care aș vrea s-o povestesc aici pentru că istoria are o semnificație a ei...” spunea domnul acad. Eugen Simion într-un articol intitulat „Amintirea unui prieten” din 14 martie 1995.

Pompiliu Marcea a scris și un roman intitulat Pacient în Galapagos, dar nu a

fost publicat, fiind interzis de către cenzura comunistă, deoarece a refuzat elogiarea geniului Carpaților. În roman se descrie distrugerea personalității într-o societate totalitară.

„...Reputația de profesor universitar a avut ecouri în străinătate, Pompiliu Marcea fiind lector de limba și literatura română la celebra Universitate Sorbona din Paris, în anul 1963, iar între anii 1970-1973, la Universitățile germane din Köln, Bonn, Aachen și Dusseldorf. Trebuie să amintim, complementar, alte funcții de prestigiu național, onorate de acest excepțional profesor universitar, critic și istoric literar, cea de prodecan și decan la Facultatea de Filologie de la Universitatea București. Opera sa de critic și istoric literar nu poate fi omisă din nici o viziune panoramică, de sinteză și analiză, chiar de dicționar, menită să faciliteze cunoașterea și aprecierea temeinică a literaturii noastre, clasice și contemporane. În descendența lui Titu Maiorescu, C. Dobrogeanu-Gherea, G. Ibrăileanu, Tudor Vianu, G. Călinescu, Pompiliu Constantinescu și a altor înaintași iluștri Pompiliu Marcea a acoperit în mod pertinent și remarcabil toate ramurile științei literare, ca teoretician, hermeneut, critic și istoric literar. De aceea, este regretabilă absența lui Pompiliu Marcea din Istoriile literare manolesciene tipărite în secolul al XXI –lea din mileniul III. Incitant prin viziune inedită, original, și prin propensiuni exotice, probabil subversive, evazionist-estetice, de ce nu corintice, romanul Pacient în Galapagos a rămas, din păcate, în manuscrisele lui Pompiliu Marcea. Pentru toate aceste opere care sporesc patrimoniul literar național posteritatea nu poate adopta, în pofida oricăror prejudecăți sau criterii confuze, o atitudine ingrată” spune domnul profesor, critic literar Ion Trancău într-un articol intitulat „Elevi care au fost, personalități care rămân. Pompiliu Marcea și vocația lecturilor fidele” apărut în revista „P. Marcea” nr. 6 din 20 octombrie 2018”.

În planul editării clasicii, studiile lui Pompiliu Marcea despre Sahia, Slavici, Sadoveanu, Caragiale s.a. își găsesc complementul în numeroasele ediții școlare și de popularizare pe care istoricul și criticul literar le-a prefătat.

„În cazul scrierilor lui P. Marcea, la fiecare pagină facem cunoștință, dincolo de text, cu cei care-l studiază. Uneori îl ghicim pe profesor: doct, didactic, adresându-se studenților-auditori direct, elementele stilului oral nelipsind din textul scris. Alteori, criticul „vorbește” cu cititorul său și, parcă premonitoriu, cu posteritatea. Dincolo de judecățile axiologice asupra operei în discuție, un cod etic al criticului ni se dezvăluie la tot pasul. De la îndemnul „Să ne citim unii pe alții” titlul unui articol și până la retorica întrebare: „Dar, oare să nu pășim să ne ridicăm deasupra noastră înșine?”, întâlnim registre ale deontologiei profesionale dintre cele mai variate. Citind atent operele autorilor despre care își propune să scrie, având o cultură vastă și un instinct sigur al judecății de valoare, criticul își expunea opiniile într-un stil clar, concis și, mai ales, cu o logică perfectă. În tot ceea ce a scris, a lăsat dovada sincerității și a bunei credințe. Pentru a nu fi bănuț de laude gratuite, introducea și date asupra raporturilor personale cu omul-scriitor, nu totdeauna cu amicitie. Scurtele episoade biografice sunt acorduri care dau forță și credibilitate judecății

de valoare. Curajul de a cita nume ale contemporanilor (și în sens depreciativ), de a face ierarhizări ale acestora, de a se implica în viața literară, acest curaj și demnitate l-au făcut, pe semne, un ins incomod, dar orice cititor îi poate deduce azi din cărțile sale, noblețea spiritului. Credea, probabil, cu inocența sufletului pur, că și ceilalți pot trece prin inimizități și subiectivism pentru a pune pe prim plan Opera, căreia omul Pompiliu Marcea i s-a închinat o viață” spunea doamna prof. univ dr. Mihaela Albu în articolul „Dincolo de cărți- UN OM- Pompiliu Marcea” în anul 1995. Scrierile sale au rămas în Templul culturii neamului românesc fiind și astăzi instrumente de lucru pentru profesori, elevi și studenți.

...Despre Pompiliu Marcea am vorbit de mai multe ori, o dată chiar cu vădită emoție, căci eram în rândul auditoriului și doi renumiți istorici literari, profesorii universitari Dan Grigorescu și Ștefan Cazimir. Cum „verba volant”, considerăm că a venit momentul să transmitem ideile și prin intermediul scrisului. În ceea ce privește Umanitatea sadoveniană..., se impune observația că e prima lucrare de acest gen la noi (la francezi există două dicționare ale personajelor balzacienne și un repertoriu de personaje proustiene). Se realizează o vedere de ansamblu a universului uman al scriitorului. Spațiul acordat fiecărui erou este în relație cu valoarea sa în cadrul tipologiei sadoveniene. În pofida meritorilor incontestabile ale lui Pompiliu Marcea, istoricul și criticul literar nu și-a găsit loc nici în Istoria criticii a lui Nicolae Manolescu, nici în Istoria literaturii române contemporane a lui Alex. Ștefănescu. În cartea lui Nicolae Manolescu apare la bibliografie, la capitolele Ioan Slavici și Mihail Sadoveanu, nu și la cele dedicate junimismului. Poate că a fost mai puțin înzestrat cu arta de a scrie frumos, poate că s-a raliat cu protocroniști, dar din întreaga sa opera, Pompiliu Marcea ne apare ca un autor instruit, cu o bogată cultură generală, cu un scris sobru, completat, totuși, de atenția acordată nuanțelor și implicațiilor pe care le presupune cuvântul (a se vedea reliefarea unor bijuterii din creația sadoveniană). Pompiliu Marcea a iubit literatura mai mult decât pe sine, de aici a izvorât spiritul de sacrificiu, fiind un adevărat apărător al limbii și literaturii române” spune într-un articol domnul prof. Eugen Velican, intitulat „Pompiliu Marcea - exeget al clasicii”, publicat în ziarul „Gorjeanul” din 21 martie 2016.

Pompiliu Marcea a fost primul scriitor român care a scris cea dintâi monografie completă despre scriitorul transilvănean Ioan Slavici în 1965, carte care a primit premiul Academiei Române „B.P. Hașdeu”, urmând și alte scrieri, devenind specialist în Slavici.

Pompiliu Marcea a fost scriitorul român care a scris primul Dictionar de personaje din literatura română intitulat „Umanitatea sadoveniană de la A la Z”, lucrare de pionierat în cultura neamului românesc, asemenea lui Balzac în Franta și Dostoievski în Rusia, iar în anul 1976 primește premiul Uniunii Scriitorilor din București pentru cartea „Lumea operei lui Sadoveanu”.

lata ce scria profesorul înainte de apariția celei de-a 3-a cărți despre Sadoveanu: „Trebuie să m-apuc de cartea a 3-a despre Sadoveanu spre

a alcătui o trilogie critică ce va fi, după opera lui Eminescu de G. Călinescu, o operă unică în cultura română. Ar trebui să apară în 1979 pentru că, în anul 1980 la Centenarul nașterii scriitorului să se reediteze sub banderola sa într-un tom imens de 1500 de pagini. Mă încântă teribil această idee”.

„Profesorul Pompiliu Marcea a fost o figură luminoasă a literelor scrise românești, un om de o mare noblețe sufletească, înzestrat cu alese însușiri umane și spirituale. Pot spune că am fost prieteni, legându-ne, în primul rând, obârșia oltenească, apoi dragostea pentru valorile perene ale Literaturii române. Consider „Umanitatea sadoveniană de la A la Z”, o carte importantă care rămâne un model de cercetare profundă a unui clasic al Literaturii noastre. În general, întreaga operă critică a lui Pompiliu Marcea ar trebui editată și reeditată pentru a fi readusă în circuitul firesc” spunea domnul acad. Marin Sorescu în anul 1995.

Iată ce spune domnul prof. dr. Zenovie Cărlugea într-un articol intitulat „Amintirea lui POMPILIU MARCEA - (20 octombrie 1928, Ștefănești, Gorj – 27 martie 1985, București), publicat în ziarul „Gorjeanul” din 27 martie 2018: „... După moartea lui Pompiliu Marcea, am început o colaborare mai susținută, la revista tinerilor scriitori „Luceafărul”, cu studii și eseuri, recenzii, note culturale (1985-1989), constatând de câtă prețuire se bucura istoricul și criticul literar, dar și omul de atitudine Marcea în diferite cercuri literare. Desigur, viața lui Pompiliu Marcea s-a desfășurat într-un anumit ritm și climat cultural, profesorul, omul de atitudine și scriitorul păstrând o anumită măsură în toate, un instinctiv echilibru al judecăților de valoare, călăuzindu-se cu fermitate după principiul adevărilor asumate și al bunei cuviințe... Nemodelabil după anumite imperative extraculturale – fără a fi însă un „disident” - , Pompiliu Marcea a plătit cu viața... Aceasta este „lecția” care însoțește amintirea lui Pompiliu Marcea în eternitate...”

În perioada comunistă, odată cu adoptarea legilor de sistematizare rurală și nu numai, Pompiliu Marcea a dat dovadă de foarte mare curaj și a înaintat mai multe memorii conducerii superioare de partid și de stat, inclusiv lui Nicolae Ceaușescu prin care cerea încetarea demolării satelor românești, a monumentelor istorice și a bisericilor, a cerut împrăștierea țăranilor cu pământ, s-a opus politicii demografice greșite, căreia i-au căzut pradă mii de femei, s-a opus exportului masiv de produse alimentare, care a dus la anii de criză și înfometare a poporului român. A dorit eliminarea desfășurării de munci agricole și pe șantiere pentru elevi, studenți și militari, s-a opus cenzurii și politicii editoriale greșite, a criticat abuzurile unor activiști politici și demnitari de stat etc. Pot să spun că, satul lui, Colibași, care era propus pentru demolare în acea perioadă, există și astăzi datorită implicării lui Pompiliu Marcea.

Traian Filip: Plante care înfloresc, Monitor cultural, an VI, nr.9/2011 „Până acum, noua promoție de ilegaliști, foști deținuți politici ieșiți din închisori, este extrem de săracă. Predomină disidenții, refugiații politici scăpați în lume, contestatarii și protestatarii care, într-un fel sau altul, au dat dovadă de putere

Continuare în pag.5

Primăria Scoarța, la dispoziția cetățenilor

În aceste zile de restricție și în care mai multe instituții aleg să își închidă ușile, există totuși și instituții unde funcționarii publici au program normal de lucru. Un astfel de caz este și la Scoarța.

Primarul comunei, Ion Stamatoiu, spune că UAT Scoarța își continuă activitatea, astfel încât toți cetățenii să-și rezolve problemele. Cu toate acestea, au fost luate măsuri de prevenție, existând câte un dezinfectant la fiecare ușă.

„Administrația locală de la Scoarța își continuă activitatea. Sunt serviți toți. Nimeni nu pleacă dezamăgit, chiar dacă așteaptă 5 minute, 10 ori o jumătate de oră”, a spus edilul local. Pe lângă această situație, autoritățile locale își continuă, în această perioadă, lista de proiecte.

Este vorba despre înființarea sistemului de alimentare cu apă, de la Lazuri. Totodată, se lucrează la platforma bazinului de apă, la introducerea conductelor de apă. Se asfaltează, de asemenea, drumurile în trei sate, dar, se fac, și acțiuni de igienizare și ecologizare în toată comuna.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
„LT.COL. DUMITRU PETRESCU” AL JUDEȚULUI GORJ

Secretariatul Tehnic Permanent al CJSU

APEL CĂTRE CETĂȚENII JUDEȚULUI GORJ

Stoparea extinderii coronavirusului COVID-19 depinde de fiecare dintre noi!

Recomandăm tuturor cetățenilor care sosesc în județul Gorj din țări afectate de coronavirus, inclusiv din zone care ulterior au fost declarate zone galbene sau roșii de risc, să ia urgent legătura cu reprezentanții Direcțiilor de Sănătate Publică Gorj.

Pentru județul Gorj, atât persoanele care sosesc din zone afectate ale țărilor în care au fost cazuri confirmate de coronavirus COVID-19, cât și cei care cunosc persoane care s-au întors din aceste zone, sunt rugați să ia urgent legătura cu Direcția de Sănătate Publică Gorj prin intermediul numărului de telefon: 0253210156 sau Centrul de Coordonare și Conducere a Intervenției constituit la sediul Instituției Prefectului – Județul Gorj la numerele de telefon 0755127603 sau 0755127602.

Persoanele care sunt autoizolate la domiciliu sau persoanele care se află în carantină sunt rugate să respecte cu strictețe regulile de autoizolare sau carantină și atragem atenția că nerespectarea acestor reguli se sancționează contravențional cu amendă de la 10000 la 20000 lei, sau penal, după caz.

Până în prezent, Direcția de Sănătate Publică Gorj a sancționat contravențional 5 persoane care nu au respectat regulile de autoizolare. Pentru fiecare persoană care nu a respectat carantină a fost aplicată o amendă de 10000 lei.

Totodată, adresăm rugămintea tuturor părinților să acorde o atenție sporită copiilor. Pentru perioada în care sunt închise unitățile școlare este foarte important să evităm să ne lăsăm copiii să intre în contact cu grupuri de copii sau să-i lăsăm să-și petreacă timpul în zone aglomerate.

Trebuie să conștientizăm că măsurile autorităților sunt pentru prevenirea coronavirusului COVID-19 și trebuie respectate cu strictețe.

Vă rugăm să fiți responsabili!

PREȘEDINTELE COMITETULUI JUDEȚEAN
PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ GORJ
PREFECT

Ion-Cristinel RUJAN

VICEPREȘEDINTE CJSU GORJ
PREȘEDINTE CONȘILIUL JUDEȚEAN

Cosmin Mihail POPESCU

VICEPREȘEDINTE CJSU GORJ
INSPECTOR ȘEF AL ISU GORJ

Colonel, Augustin MALACU

Pagina 1 din 1

La Lazuri s-a forat până la 210 metri adâncime

În zona Lazuri a comunei Scoarța se lucrează de zor pentru îmbunătățirea sistemului de alimentare cu apă a localității.

20 de familii din zonă abia așteaptă să aibă apă la robinete, în timp ce restul comunei va beneficia de un debit mai bun și nu va mai avea, pe caniculă, program de furnizare a apei.

Reprezentanții primăriei spun că la Lazuri s-a introdus deja 80% din rețea, puțul a fost forat până la 210 metri adâncime, și va fi echipat, în perioada imediat următoare.

„Așteptăm să se monteze magazinul de înmagazinare care are 150 mc, care a fost deja achiziționat. Urmează doar echiparea puțului”, susține primarul de Scoarța, Ion Stamatoiu.

Puțul a fost forat din bani de la bugetul local, investiția apropiindu-se de 500.000 de lei.

Constructorul a finalizat investiția de la Școala Gimnazială Budieni

Investiția realizată la Școala Gimnazială Budieni, începută anul trecut, și finanțată pe PNDL2 cu 615.000 de lei, s-a finalizat. Constructorul a terminat lucrarea ce urmează să fie recepționată. Anul școlar a început la

Budieni cu școala în șantier, dar când vor reveni la unitatea de învățământ elevii nu vor mai vedea schelele. Acoperișul a fost refăcut, clădirea a fost anvelopată. În unitatea de învățământ studiază în jur de 130 de copii. Unitatea de învățământ de la Budieni bate și școlile din mediul rural, având și un teren sintetic în apropiere realizat și inaugurat recent.

CORONAVIRUS
10 reguli de urmat:

Spală-te des pe mâini

Evită contactul cu oamenii care suferă de infecții respiratorii acute

Nu vă atingeți ochii, nasul, gura, dacă nu aveți mâinile igienizate

Acoperiți-vă nasul și gura când strănuțiți sau tușiți

Nu luați medicamente antivirale sau antibiotice fără prescripția medicului

Curățați suprafețele cu dezinfectanți pe bază de clor sau alcool

Folosiți masca de protecție numai dacă suspectați că sunteți răcit sau sunteți în apropierea oamenilor bolnavi

Pachetele și produsele fabricate/primate din China nu sunt periculoase

Animalele de companie nu răspândesc acest nou tip de virus

Apelați 112 dacă aveți febră sau tuse și ați călătorit în țări cu cazuri confirmate de coronavirus. Specificați acest lucru dispecerului

La acest moment, în România, nu sunt înregistrate cazuri de persoane infectate cu noul tip de virus. Măsurile de mai sus au caracter preventiv

112

0 mie de bătrâni în grija unei primării de comună

Fiecare primărie a luat măsuri astfel încât bătrânii de peste 65 de ani să aibă ce le trebuie în această perioadă de restricții de circulație. În comuna gorjeană Scoarța, au fost identificate aproape o mie de persoane din această categorie și toți oamenii sunt sunați de autorități și întrebați dacă au nevoie de ajutor.

Autoritățile locale, prin toți angajații primăriei, încearcă să ajute fiecare localnic trecut de 65 de ani care are nevoie de medicamente sau mâncare și nu poate să

plece de acasă nici în intervalul 11.00-13.00 în care este permis acest lucru. „Am făcut o inventariere a tuturor concetățenilor care au vârsta de peste 65 de ani. Și nu avem puțini. Avem 975 de

persoane, dar toate aceste persoane nu sunt care să nu aibă un venit sau care sunt singure. Am contabilizat fiecare sătuc. Am avut puțin de lucru, dar am făcut eforturi să găsim toate aceste persoane. Totuși și cei care au venituri și nu pot să se deplaseze la un magazin, la un dispensar, la farmacie, am fost personal în toată comuna. Am dus și formule tip cu care se pot deplasa

oamenii în anumite situații”, ne-a explicat primarul din Scoarța, Ion Stamatoiu. Pe lângă hrană ori medicamente, autoritățile au ajuns să rezolve și alte probleme cu care se confruntă bătrânii care nu mai pot ieși acum din case.În plus, toți angajații primăriei merg zilnic în sate să se asigure că oamenii respectă restric-

țiile, iar cei izolați acasă nu pleacă nicăieri. „Când au nevoie de sprijin, colegii mei din primărie sunt receptivi, ne deplasăm la fața locului și doleanțele lor sunt îndeplinite. Chiar joi am avut o doamnă din Budieni. Am fost sunat de un vecin al dânzei, a apelat la noi având probleme cu rețeta medicală, am

rezolvat-o, am dus pastilele acasă. Avea și ceva probleme cu cablul de vreo două săptămâni din ce am aflat așeară. Am luat legătura cu firma să meargă în zonă. Au început și firmele care au obligație să intervină să se ferească să meargă la intervenții. Ne-au promis că o să meargă în zona respec-

tivă. Cetățenii sunt, în rest, disciplinați. Am avut ceva probleme în cartierul de romi. Am încercat să stăm de vorbă cu ei. Mergem în mijlocul lor de două, trei ori pe zi. Am dus formulare la toate magazinele alimentare ca să poată să ia oamenii să meargă acolo unde au nevoie”, a mai spus primarul din Scoarța.

urmare din pag. 3

de sacrificiu și de curaj în înfruntarea dictaturii. Adesea aceste acte de revoltă individuală s-au soldat cu sacrificarea individului sau cu scoaterea lui din luptă. În fața unor morminte, ne oprim cu pietate și închietudine. Cine va evoca figura lui Pompiliu Marcea, care, cu câțiva ani în urmă, era decis să-și dea foc în Piața Revoluției, în semn de protest pentru cenzurarea lui Eminescu? Gestul lui a trecut neabătut în seamă, deși era consecința unui șir de proteste la cel mai înalt nivel. El scrisese două memorii împotriva distrugerii satului, fiind îndepărtat dintr-un post de răspundere, ca să fie folosit în conflicte ideologice. A scris apoi un roman în care se descrie distrugerea personalității într-o societate totalitară. Refuzul său de a elogia geniul Carpaților a stârnit furia securității, care i-a atribuit o moarte nemernică, aruncându-i trupul în apele lacului Herăstrău. Nu pot să-i rostesc numele fără să simt cum îmi ard buzele, așa cum nu-mi voi simți împăcată conștiința până când nu voi vedea tipărite memoriile înaintate CC ului de Vasile Drăguț, în care protestul împotriva dărămării monumentelor de artă religioasă atinge un patetism cutremurător. Și el a plătit cu viața curajul, demnitatea de a înfrunta tiranii de la înălțimea destinului său pe care l-a pus în joc cu o seninătate și o încredere nețărmurite.

Pompiliu Marcea a fost unul dintre susținătorii fervenți ai publicării „Opere complete” de Mihai Eminescu sub egida Academiei Române care publicase până în 1980 opt volume, dar care, prin volumele IX și X (publicat cu greu după câțiva ani, pe 15 iunie 1989, dar oprit de la difuzare) a atras critici extrem de virulente din partea Șef Rabinului Moses Rosen care-l etichetase pe Eminescu ca fiind: „fascist, rasist, antisemit, dement, pornografic, mincinos, huligan și sifilitic”, ceea ce a deranjat sensibilitatea mai multor scriitori români. Publicarea volumului s-a încheiat imediat urmată de un șir de morți extrem de suspecte.

În anul 1980, unchiul meu mi-a spus că a intrat într-o „bătălie pe viață și pe moarte” cu cel mai „puternic” om din România, Șef Rabinul Moses Rosen. Acesta ceruse Academiei Române, forurilor conducătoare ale partidului, ale culturii și lui N. Ceaușescu, retragerea din librării și trimiterea la topit a volumului IX de „Opere complete” de Mihai Eminescu, poet catalogat antisemit. Atunci a apărut în secret, în regim de samizdat o revistă de 10-15 pagini prin care un colectiv de intelectuali, printre care și Pompiliu Marcea, au hotărât să ia atitudine împotriva rabinului.

Mi-a spus că toți cei implicați s-au retras rând pe rând, deoarece atât ei, cât și familiile lor au fost amenințați cu moartea în diferite moduri. I-au cerut și lui să facă același lucru, dar el a spus că merge până la capăt, până la sacrificiul suprem în apărarea poetului național. Acelasi lucru i l-a cerut și familia, soția și fiica, dar răspunsul lui a fost uluitor „Kim și Corina, pe voi vă ador, dar pentru Eminescu mor”. Volumul IX de „Opere complete” de Eminescu a apărut, dar cu ce consecințe.

Într-o broșură, Șef Rabinul Moses Rosen se referă la evenimentele strănii petrecute în România. „Profesorul

Pompiliu Marcea, care mă atacase într-o scrisoare, a fost găsit înecat într-un lac din preajma Bucureștilor, lăsând să se înțeleagă că la mijloc a fost o pedeapsă divină.

Un poet antisemit, Ion Lotreanu, a fost găsit spânzurat, iar unul dintre editorii volumului IX din „Opere complete” al lui Eminescu, Alexandru Oprea, a fost găsit mort în baie”. El afirmă că moartea acestora este semnul unei pedepse divine, afirmație care face inutil orice comentariu – vina de a apăra poetul nostru național Mihai Eminescu fiind de neiertat.

Despre morți numai adevărul! Ion Coja - 21 iunie 2007 „...Din perspectiva lui Paul Goma, a cazului Paul Goma, Virgil Ierunca a părăsit această lume lăsând în urma lui datorii mari, neonorate! Cât privește „cazul Ierunca”, dacă este să-i închinăm un bilanț, final și total, eu aș veni cu mărturia unei discuții purtate cu mai sus-numitul în 1984, la Paris, la Cafe de Cluny, când i-am reproșat următoarele: (1) soții Ierunca și însăși Europa Liberă nu au avut reacția așteptată de publicul românesc în disputa deschisă de Moses Rosen privind publicarea prozei politice a lui Mihai Eminescu. Dimpotrivă, n-au zis nimic despre această dispută, dar l-au atacat pe Pompiliu Marcea, istoricul literar care se angajase în polemică cu „cel mai puternic om din România”. L-au atacat pe alte subiecte, fără să pomenească nimic de polemica curajoasă și atât de riscantă (cum s-a dovedit în final!) cu rabinul roșu. „N-ați fost corect cu bietul Pompiliu Marcea!” i-am zis lui Virgil Ierunca, povestindu-i și în ce condiții strănii a murit fostul meu coleg...”

Ion Coja: Domnule Traian Băsescu, mi-au ieșit prost ultimele analize! Ce naiba mi-au pus în cafea oamenii tăi?

17 aprilie 2016

„...Primul meu gând a fost la Pompiliu Marcea, colegul nostru care a murit – zicea toată lumea, otrăvit! Numai bietul Marcea va fi știut cine avea de ce să-l otrăvească! Unii ziceau că „rabinul roșu”, alții dădeau vina pe KGB. Firește, a intrat și Securitatea în hora celor bănuți! Eu, cu privire la subsemnatul, nu pot să am decât o singură bănuială, cea mai logică și singura: m-o fi otrăvit cine m-a mai amenințat o dată cu această sancțiune! În urmă cu șapte ani!...”

În anul 1983, în articolul intitulat „Cu foarfecele împotriva adevărului”, publicat în revista „România Literară”, Pompiliu Marcea dă un răspuns usturător unui anume critic rus, Pimen Buianov, care a scris un articol în „Literaturnia Gazeta” intitulat „Cu pumnii împotriva istoriei”, contra trilogiei scriitorului român Dumitru Popescu, „Pumnul și palma”, trilogie care aborda ficțional relațiile româno-ruse, apărută la editura Eminescu în anii 1980-1981-1982. Iată ce spune Pompiliu Marcea: „...Pimen Buianov, de a cărui activitate de critic – mărturisim – n-am auzit niciodată, reușește o incalificabilă performanță: el revarsă o cascadă de neadevăruri, invective și etichetări denigratoare, de o gravitate excepțională, eludează cu desăvârșire conținutul de idei și semnificațiile romanului și construiește după bunul său plac, o imagine falsă, denaturată despre carte, pe care apoi, cu degetul ridicat în sus, mănios și amenințător, o combate înverșunat... Este profund reprobabil

faptul că asemenea atacuri lipsite de responsabilitate și onestitate elementară, de natură să impieteze asupra relațiilor, atât de cordiale, principale și tovărășești dintre scriitorii celor două țări, au putut vedea lumina tiparului. În ceea ce mă privește, am considerat totdeauna și continui să cred cu tărie, că idealul nobil al literaturii este și va rămâne acela de a sluji și a lumina adevărul vieții, de a servi bunelor relații dintre oameni și dintre popoare”. În urma acestei polemici literare și politice, mi-a spus că au avut loc o serie de întâlniri și discuții la cel mai înalt nivel între cele două state.

Aceeași atitudine dură a avut-o și în anul 1975 împotriva aceleiași reviste care reacționase violent la apariția romanului „Delirul” de Marin Preda. Într-un articol al dirigintelui său de la Școala Normală din Târgu-Jiu, prof. Victor Andritoiu publicat în „Gorjeanul” din data de 25 martie 1995, intitulat „POMPILIU MARCEA – jertfă pe altarul culturii” spune: „... Și i-a venit pieirea prea timpurie fiindcă a îndrăznit într-un articol să ia apărarea romanului „Pumnul și palma”, scris de Dumitru Popescu, și să înfrunte un critic literar din U.R.S.S. Mândria lui de profesor fusese rănită și a luat atitudine, dând un răspuns vehement, întocmai ca T. Arghezi când a scris pamfletul „Baroane!”. Marcea a dat un răspuns usturător ca o palmă pe obraz, apărând literatura poporului român. Îndrăzneala aceasta a plătit-o cu moartea. Marcea este un erou căzut la datorie și merită să fie slăvit, fiindcă el rămâne o jertfă pe altarul culturii neamului românesc”.

Pompiliu Marcea spunea: „Dacă i s-ar oferi cumva să opteze pentru perioada în care să trăiască, ar fi dorit ca apogeul carierei sale să fie 1918. Motivația a fost sumară, dar solidă: revenirea Basarabiei la „patria mamă”, urmată de cea a Transilvaniei”. Ce frumos! O nouă dovadă clară de mare patriot care ar fi vrut să trăiască în perioada de înfăptuire a Marii Unirii a nației române și de creare a României Mari.

„...Copilăria lui Pompiliu Marcea este legată de satul Colibași, din comuna Scoală (Gorj), unde s-a mutat familia părăsind după anul 1931. Își amintea cu drag despre anii copilăriei petrecuți pe meleagurile Blahniței străbune:

„...Evident, sunt gorjean... Nu m-am dezrădăcinat într-atât încât să-mi piară sentimentul apartenenței regionale... Copilăria este singura vârstă de neuitat, al cărei univers rămâne o realitate mereu vie, obsedantă. Mă încerca..., de multe ori, un sentiment de reproș pentru faptul de a reveni prea rar în locurile natale, de a oferi oamenilor din mijlocul cărora m-am ridicat prea puțin din experiența și din învățătura culese de câteva decenii” (1980, mărturisire consemnată de Nicolae Pop). Ar fi vrut să scrie o carte despre copilăria sa: „n-ar lipsi (din aceasta) momentele care m-au zguduit: războiul (al Doilea Război Mondial), seceta de după război, moartea tatei, precum și nenumărate întâmplări și evenimente din care este țesută viața: contactul cu școala, cu muncile câmpului, primul drum la oraș, adaptarea la viața orașului. N-ar fi ignorate, desigur, frumusețile vieții rurale întreținute de contactul direct cu natura: păzitul viei noaptea, pescuitul în Blahnița, emoția cu care așteptam sărbătorile naționale etc.” (ibid.)

Pompiliu Marcea s-a atașat învățământului superior de-a lungul întregii sale vieți, având vocație pentru munca la catedră și educarea tineretului studios. A avut ca model de urmat pe fostul său învățător din satul Colibași, Victor Ciudin, căruia i-a datorat „sentimentul de prețuire a valorilor trecutului”, și deopotrivă pe Tudor Vianu, de la care a reținut exigența și dăruirea pentru saltul spectaculos în realizarea propriei personalități. N-a uitat niciodată pe profesorii săi de română și istorie care i-au predat, cum mărturisea, „adevărata lecție de patriotism, care ne încălzeau inimile și ne aprindeau imaginația. Zile întregi, după o asemenea lecție, trăiam alături de voievozi și artiștii străluciți ai istoriei și culturii noastre naționale” (după o destăinuire din 1978). Lecțiile sale au avut același suflu patriotic precum lecțiile profesorilor pe care nu i-a uitat.

L-am cunoscut pe Pompiliu Marcea în 1975, când l-am căutat la București pentru a-l invita să ia parte, cu o comunicare, la Simpozionul Național „Centenarul Brâncuși”, care avea să se desfășoare la Târgu-Jiu (în februarie 1976). Nu a putut veni la această manifestare, motivând că are cărți la edituri și le pregătește pentru tipar. A venit la Târgu-Jiu, în 1978, anul semicentenarului său, pentru o vizită solicitată de profesorul Cornel Cârstoiu, doctor în filologie, care se ocupa de punerea în valoare a creației poetilor Văcărești. L-am însoțit, pe cei doi vechi prieteni, într-o călătorie pe valea râului Tismana și la Mănăstirea Tismana, după ce i-am condus să viziteze operele brâncușiene din Târgu-Jiu, de care mă ocupam atunci ca doctorand. Cornel Cârstoiu a fost profesorul meu la liceu (azi Colegiul Național „Spiru Haret”) și m-a sprijinit în acțiunile organizate de mine ca lucrător în domeniul culturii locale, în care activase și domnia sa în tinerețe. A fost, pentru mine, o călătorie de excepție, în care doi mari specialiști în istoria literaturii române au întreținut un dialog elevat, realist, cu excepțională trăire pentru specificul cultural românesc, participanți la dezvoltarea culturii naționale, mari patrioți.

Pompiliu Marcea, prin opera sa, era iubit de intelectualii județului său și mai ales de cei din învățământ, știind că acesta intervenea la Ministerul Educației pentru sprijinirea dezvoltării rețelei de școli.

Spiritul său polemist i-a atras dușmănia altor oameni influenți din țară și din străinătate, pe seama cărora a fost pusă și moartea subită (27 martie 1985) a lui Pompiliu Marcea, înecat în Herăstrău printr-o crimă politică, așa cum s-a dovedit” spune domnul prof. univ. dr. Ion Mocioi într-un articol intitulat „Pompiliu Marcea, istoric și critic literar român (1928-1985)” apărut în ziarul „Gorjeanul” din 30 martie 2017.

Pompiliu Marcea a fost un mare Român, un Patriot, un Erou care s-a angajat cu toată ființa sa în bătălia pentru triumful spiritualității neamului românesc, un mucenic al literelor românești, un exemplu de luptător aflat mereu în primele linii, neînfricat în apărarea idealurilor scumpe nouă, tuturor.

În cartea „Pompiliu Marcea – 90 de ani de la naștere” apărută la Editura PIM din Iași în anul 2018, domnul conf. univ. dr. I. P. Brădiceni spune: „Pompiliu Marcea

și-a plătit cu prețul vieții prețioasă-i verticalitate morală și profesională, care nu era potrivită acestor vremuri, care nu cadra cu talerele slugărniceii comuniste. Pompiliu Marcea a fost un aristocrat al spiritului, dar și un suflet pandur, un erou al rezistenței prin cultură”.

În ziua de miercuri 27 martie 1985, unchiul meu trebuia să fie la cursuri cu studenții, dar este găsit mort la orele 11,20, la vârsta de 56 de ani, plutind în apa Lacului Herăstrău cu lovături puternice la cap și tăieturi în podul palmei, o moarte suspectă, tragică și neelucidată. Astfel, se pune capăt tuturor dorințelor și speranțelor, proiectelor de viitor pe care voia să le ducă la bun sfârșit, să dea literaturii noi capodopere care să rămână în Templul Culturii Române.

Constantin Preda într-un articol ce se intitulează „Misterioasa moarte a lui Marin Preda spune: ”Elena Ceaușescu a hotărât ca întreaga cercetare, la fața locului, să se desfășoare în secret, sporind nota de mister și făcând ca dispariția autorului „Moromeților” să fie una suspectă, la fel ca și morțile scriitorilor Nicolae Labiș, Nichita Stănescu, Pompiliu Marcea, Marin Sorescu, Virgil Mazilescu, Daniel Turcea, Ion Lotreanu, Gabriela Negreanu, Ion Stratan”.

În „Istorie neelucidate – almanah estival Luceafărul” - 1986 se spune: „Literatura română s-a despărțit în ultimii ani de câteva din figurile ei cele mai proeminente, cele mai reprezentative atât în plan literar, cât și social. Plecarea dintre noi a lui Marin Preda și Nichita Stănescu, a lui Alexandru Oprea și Grigore Hagiu, ca și a lui Pompiliu Marcea a lăsat în urmă un gol surprinzător de dureros. Fiecare a însemnat ceva prin literatura lui, dar și dincolo de această literatură. Profesor la universitate, Pompiliu Marcea a fost un literat activ și prompt în câmpul publicisticii românești postbelice. Numele lui putea fi întâlnit în cele mai însemnate publicații ale timpului. Colaborator și al revistei „Luceafărul”, el a adus în revistă calitățile lui de om cumpănit și probe care fac bine oricărei societăți și culturi, profesor de litere care merită gândul bun al posterității”.

Familia, rudele, prietenii etc. nu au crezut nicio clipă că moartea scriitorului a fost una naturală, ci una comandată.

În continuare prezint dovezi indubitabile, unele spuse în premieră, care atestă asasinarea lui Pompiliu Marcea, acesta devenind o țintă, o persoană incomodă.

1. Familia, în absența unor acte medicale constatatoare, nu a crezut niciun moment și nu a fost convinsă că moartea scriitorului a survenit din cauze naturale, mai ales că o succesiune de evenimente și fapte pe care le voi preciza în continuare, s-au petrecut pe fondul privării familiei de dreptul de a organiza ritualul și ceremonia de înmormântare, măsură specifică sistemului politic al vremii, atunci când subiectul unui eveniment tragic era o personalitate. Astfel s-a anunțat în presa scrisă, în data de 28 martie 1985, că înmormântarea are loc pe data de 31 martie la ora 13.00, iar a doua zi (vineri) s-a revenit verbal și s-a anunțat că înmormântarea nu mai are loc duminică 31 martie, ci sâmbătă pe data de 30 martie la ora 13.00, pentru ca, în final, să se plece de la Muzeul Literaturii Române, unde a fost depus sicriul, spre

cimitirul Bellu, în jurul orei 10.00, astfel încât participanții să fie cât mai puțini sau deloc; nimeni din familie nu a participat la ritualul băii creștinești și îmbrăcării, hainele necesare fiind cerute familiei de persoane necunoscute. În nopțile premergătoare înmormântării, membrilor familiei nu li s-a permis să participe la priveghi; inexistența unui certificat medico-legal constatator al morții, eliberarea certificatului de deces în copie, și nu în original; anunțarea directă în acele zile adusă soției scriitorului potrivit căreia orice demers de aflare a adevărului despre moartea scriitorului se poate solda cu consecințe tragice asupra familiei; la 5 ani de la survenirea decesului, în data de 6 ianuarie 1990, de Sfânta sărbătoare de Bobotează, soției scriitorului i s-au predat o parte din obiectele personale pe care Pompiliu Marcea le-a avut asupra lui în ziua decesului. Scriitorul însuși ne-a spus că este amenințat cu moartea prin diverse mijloace: pe stradă, telefonic, în mijloacele de transport sau în scris prin folosirea de bilete. Și atunci cum să nu îți pui întrebarea dacă nu a fost o moarte provocată de anumite forțe, să le spunem oculte.

2. La câteva luni după moartea lui Pompiliu Marcea, aflându-se în cabinetul domnului Petre Enache, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vicepreședinte al Consiliului de Stat, poetul și publicistul Nicolae Dragoș, fost redactor șef la revista „Luceafărul” și redactor-șef adjunct la ziarul „Scânțea” la vremea respectivă, publică un articol intitulat „Echilibru și curaj” în revista „Brâncuși” anul I, No.2 din data de 21 mai 1995: „...Vestea sfârșitului său tragic a căzut ca un trăsnet. Copacul cu rădăcinile ferm implantate în pământul ce nu-i era potrivit fusese înfrânt de vrăjmașiile vremilor. Când, mai târziu, după un telefon al soției sale, m-am considerat dator să intervin pentru a determina depășirea inerțiilor unei edituri, aflându-mă în acest scop în cabinetul lui Petre Enache, om simplu, dar de bună credință, care-l prețuise ca profesor, evocându-l, am spus: „Cum a murit și profesorul Marcea!”. Am fost privit insistent, apoi interlocutorul a adăugat: „Cum a murit? N-a murit, l-au omorât”. „Cine?”, am întrebat surprins. „Cine”, s-a întrebat și s-a închis în sine. Poate nu era sigur pe ceea ce credea a ști. Or, poate n-a voit să mă implice prin confesiune, într-o întâmplare pe care, știind-o, cineva ar fi fost interesat să nu se știe că a știut-o. Nu peste multă vreme aceeași stranie îmbolnăvire nu l-a ocolit nici pe unul din cei care sprijinise, de fapt, fără echivoc, atitudinile curajoase prin care Pompiliu Marcea a adăugat dimensiuni de echilibru operei sale și pe aceea a curajului și demnității spirituale. Poate, peste timp, misterul unui apus de viață ce nu trebuia să se întâmple atât de devreme se va dezlega. Ne rămâne nouă însă să lămurim, fiecare după putințele ce le avem, semnificațiile unei vieți, ale unei opere, ale unui destin exemplare. Este cel mai potrivit omagiu pe care-l putem aduce celui care a fost, este și va fi istoric și criticul literar de vocație, profesorul de aleasă ținută morală și profesională Pompiliu Marcea”.

Nu la mult timp după aceea Petre Enache a fost găsit mort în baie, plin de sânge.

3. Fănuș Neagu scriitor, membru al Academiei Române trimite în data de 11 martie 1995, la 10 ani de la moartea scriitorului un articol intitulat „Profesorul”, care este publicat în Revista „P. Marcea” nr.1 din 27 martie 1995, editată de Direcția pentru Cultură-Gorj cu ocazia comemorării a 10 ani de la moartea scriitorului și a Simpozionului Național „Pompiliu Marcea” din luna martie 1995 ce are următorul conținut: „Mi-a fost un bun prieten. Ne întâlneam rar și totdeauna bucurându-ne. Ne respectam. Moartea lui stranie mă neliniștește și acum – a fost o moarte naturală sau una comandată? Încilin spre a doua formulă a frazei. Profesorul Marcea era un om de o cultură rară, de o înțelegere perfectă și de o iubire fără de seamă pentru Eminescu și neamul românesc. Nu vreau să cred – și mă bântuie îndoiala – că Profesorul a fost înjunghiat de dușmanii celui mai mare poet al nostru. Profesorul Marcea este prezent mereu în neliniștile mele. Va trebui să sădesc un brad în amintirea lui. Și o voi face. Cu dragoste, cu uimire și bunăvoință”.

4. În anul 2003 am stat de vorbă cu domnul acad. Dumitru Radu Popescu – membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, fost Președinte al Uniunii Scriitorilor din România, prezent la Festivalul Internațional de Literatură „Tudor Aghezi” de la Târgu-Jiu, festival care și-a început lucrările la Colegiul Național „Spiru Haret”, în Amfiteatrul „Pompiliu Marcea” care mi-a spus: „În anul 1982, când acad. Șerban Cioculescu împlinea 80 de ani Academia Română împreună cu Uniunea Scriitorilor din România l-au omagiat cu prilejul zilei de naștere la care, printre alții, a fost invitat și a vorbit Pompiliu Marcea. Șerban Cioculescu la vremea respectivă îl considera cel mai mare critic literar al țării. L-am cunoscut foarte bine pe Pompiliu, mi-a fost un apropiat, mi-a fost prieten și l-am apreciat foarte mult pentru ceea ce a făcut pentru cultura românească.

Am admirat la el curajul, inteligența neobișnuită, vasterile cunoștințe culturale ce insuflau o adevărată teamă colegilor de breaslă să abordeze anumite teme literare dacă nu erau foarte bine pregătiți. Pompiliu s-a implicat foarte mult în readucerea la catedră a lui Șerban Cioculescu, care fusese dat afară de comuniști, datorită convingerilor sale. La fel a făcut și cu Vladimir Streinu, după ce acesta a ieșit din închisoarea politică, ba chiar l-a recomandat pentru funcția de director al Editurii Univers, funcție pe care și el o deținea. Referitor la moartea lui Pompiliu, nu pot să-ți spun decât că, am fost chemat de N. Ceaușescu împreună cu Petre Enache și ne-a spus să găsim un scriitor care să dea o replică la articolul apărut în revista rusească „Literatura Gazeta”. Am invitat, pe rând mai mulți scriitori, dar nu dau nume, că îmi este frică și acum, care au spus că nu cunosc cazul, că sunt bolnavi etc. Numai Pompiliu a spus că știe despre ce este vorba și poate da un răspuns argumentat, ferm, pe măsura atacului lansat în articolul apărut în revista rusească. Replica a fost dată în revista „România literară”. Despre moartea lui pot să spun doar că, „a fost omorât”. Unchiul meu ne-a spus la acea vreme de întâlnirea lui cu șeful statului și

cu cei doi înalți demnitari. S-a bucurat că în memoria lui Pompiliu Marcea i s-a dat denumirea amfiteatrului și a fost montată o placă memorială.

Pompiliu Marcea a intervenit și în sprijinul lui Eugen Simion prin anul 1975, când acesta era în atenția celor de la „centru” pentru a-l ancheta în privința unei cărți.

5. În anul 2015 am participat la Festivalul Național de Folk și Baladă „Poarta Sărutului”, ce s-a desfășurat la Teatrul de Vară din Târgu-Jiu unde a fost prezent, făcând parte din juriu, și domnul George Stanca ziarist și scriitor, membru al Uniunii Scriitorilor din România. Spre sfârșitul programului s-a pus o ploaie torențială și ne-am adăpostit unii pe scenă, alții prin birouri. Întâmplarea a făcut ca eu să stau în preajma lui George Stanca. În discuțiile purtate, m-am prezentat și am spus că sunt nepotul lui Pompiliu Marcea. Atunci l-am întrebat „Ce s-a auzit, ce se știa la vremea respectivă în tagma scriitorilor despre moartea tragică a unchiului meu?”. După trecerea a 30 de ani de la moartea scriitorului acesta mi-a răspuns surprinzător de repede, imediat, fără să stea să se gândească o clipă „l-a omorât KGB-ul”.

6. În revista săptămânală „Flacăra” lui Adrian Păunescu, Anul XIX, Nr. 41-42 (919-920), 1-7 noiembrie 2019, apare interviul „Proeminente ale timpului istoric individual” luat de ziaristul oltean Dan Lupescu domnului Dumitru Popescu – Dumnezeu, fost Secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, membru al Comitetului Politic Executiv al Comitetului Central, Rector al Academiei „Ștefan Gheorghiu”, care îi pune următoarea întrebare:

„- Ce știți despre moartea subită a lui Petre Enache, în ajunul sau în ziua întâi a Congresului Culturii?”

- Din câte știu, Petre Enache s-a sinucis, secționându-și beregata cu briciul de bărbierit. Petre Enache suferea de o afecțiune nevrotică avansată, agravată după asasinarea lui Pompiliu Marcea, criticul ce dăduse replică fulminantului atac al revistei Literaturnaia Gazeta la adresa trilogiei mele Pumnul și Palma. Omul se simțea prins în vizorul unor servicii secrete și susținea chiar că este agresat. Pe acest fond, orice zguduire, într-o funcție supusă și așa șocurilor, avea repercusiuni disproporționate”.

Familia, neamurile, prietenii etc. nu au putut fi induse în eroare la vremea respectivă privind dispariția tragică a scriitorului. Iată că cea mai credibilă dovadă, dacă mai era cazul, a adevărului decesului de care familia a fost sigură din primele momente, se confirmă, vine după aproape 35 de ani și de la un fost demnitar cu o funcție politică deținută la cel mai înalt nivel în statul român, la vremea respectivă, adevărul ieșind la suprafață ca uleiul deasupra apei.

Pompiliu Marcea a fost înmormântat pe data de 30 martie 1985 cu un sobor de preoți în frunte cu părintele Galeriu, în București, la Cimitirul Bellu, pe Aleea Scriitorilor. Dumnezeu să îl ierte și să îl odihnească în liniște și pace, lumina fără de sfârșit să-i strălucească!

Veșnică pomenire!

ION MARCEA

Se face auzit! Primarul de Scoarța atenționează cu portavocea romii izolați la domiciliu în Budieni

136 de cetățeni din Scoarța erau, vineri, în izolare la domiciliu pe raza comunei, 85% fiind etnici romi, anunță primarul Ion Stamatoiu, care, zilnic, îi avertizează pe cei obligați să stea în locuințe să nu iasă pe străzi. De altfel, edilul a găsit o modalitate de a se face auzit, mai exact, acesta folosește o portavoce pentru a le spune izolaților să nu încalce ordonanțele militare, deoarece vor fi băgați în carantină.

Primarul comunei Scoarța ține sub control situația privind coronavirusul pe raza localității, chiar dacă în prezent are 104 persoane izolate la domiciliu, vineri, numărul acestora fiind de 136. Edilul susține că majoritatea celor izolați sunt romi, concentrați în zona Budieni, persoane pe care le avertizează, zilnic, să stea în locuințe și să se gândească la riscul de a

contamina și alți apropiați.

„Am decis să folosesc o portavoce. Merg în localitățile cu mulți izolați și le spun la portavoce să stea în locuințe. Le spun că riscă să intre în carantină, dacă nu respectă izolarea la domiciliu. Am găsit înțelegere, colaborez și cu liderii lor și încet, încet îi aducem pe linia respectării legii. Mi-au cerut și hrană, dar le-am explicat că nu îi pot ajuta, deoarece au de-

bite mari la taxe și impozite. I-am ajutat cu produse, în schimb, cu ajutorul Crucii Roșii Gorj. Celor vârstnici le facem cumpărături la cerere”, a explicat primarul Stamatoiu. Acesta susține

că a avut o situație delicată, duminică, în localitate, la decesul unei persoane de etnie romă. Primarul spune că înmormântarea s-a făcut, regulamentar, cu 8 persoane, în timp ce mulți au

însoțit cortegiul funerar din mașini. În ceea ce privește dezinfectanții, acesta spune că a dotat primăria cu astfel de substanțe, cei care intră în instituție fiind obligați să le folosească.

Spitalul Județean Târgu-Jiu a primit prima sponsorizare de 10.000 de lei! De la o asociație din Scoarța

Spitalul Județean de Urgență Târgu-Jiu a primit, la sfârșitul lunii martie, prima sa sponsorizare, de la intrarea țării în stare de urgență. Este vorba despre 10.000 de lei care au fost depuși la casieria unității medicale de către primarul comunei Scoarța, Ion Stamatoiu.

Edilul local a fost cel care a convins Asociația Proprietarilor de Păduri „Stejarul Budieni” din localitate să doneze acești bani spitalului, din fondul de urgență al structurii din care fac parte aproape 100 de membri, primarul Stamatoiu fiind unul dintre aceștia.

„Am luat legătura cu cei din conducerea spitalului și am depus la casieria unității cei 10.000 de lei, donația asociației din Scoarța. Banii vor fi folosiți pentru achiziționarea materialelor sanitare pentru personalul unității, dar și pentru dezinfectanți. Mi s-a spus că aceasta a fost prima și unica sponsorizare primită de SJU Târgu-Jiu”, a declarat primarul Stamatoiu. Edilul local spune că gestul celor de la asociația din Scoarța de a oferi bani pentru unitatea medicală din Târgu-Jiu poate fi urmat și de alte structuri similare, asta deoarece unitatea sanitară din municipiu are nevoie, acum, de orice ajutor.

Curierul Primăriei Scoarța

Comuna Scoarța, Sat Scoarța, nr. 110

Cod poștal: 217425

Telefon: 0253-280222 Fax: 0253-280222

Url: <http://www.primariascoarta.ro>

Redactor: Anamaria Stoica

Imprimarea: S.C. TIPOGRAFIA PROD COM S.R.L. TÂRGU-JIU

TELEFON: 0253-212.991

Nr. exemplare tipărite: 400